

Disse Tvivl, som bleve udtalte dels her, dels i Landstinget, have foranlediget, at der er blevet foretaget enkelte Smaaændringer. Men de ere som sagt kun af mere formel og klargørende Art, og jeg kan anbefale Lovforslaget til Tingets Vedtagelse i den Skikkelse, det her foreligger.

Forslagsstilleren (Deuntzer): Som udtalt af den højtærede Indenrigsminister, hvis Genkomst til Rigsdagen alle sikkert ere meget glade over, er det kun formelle Forandringer, der i Landstinget ere foretagne i det foreliggende Lovforslag. For det første er det udtrykkelig sagt, at Loven ikke skal gælde for Færøerne, noget, som for Resten Folketinget og Ministeren uden udtrykkelig Bestemmelse derom være enige om ved første Behandling. Endvidere er der af Indenrigsministeren med Tilslutning af Landstingets Udvalg indsat en lille Bemærkning om, at det ikke skal anses som Aager, at der i Tidsrummet fra Indleveringen af en Obligation indtil Bevillingens Meddelelse eller definitive Nægtelse oppebæres højere Rente end 4 pCt. Det er noget, jeg mener ikke kan skade. Jeg vilde anse det for utvivlsomt, selv om det ikke stod der. Endelig har man strøget Bestemmelsen om, at Stemplingen af disse Bevillinger skal kontrolleres paa samme Maade som andre Stempelsager. Landstinget har ment, at denne Bestemmelse kunde udgaa som overflødig, og det tror jeg ogsaa, den kan; den var sat ind, fordi man mente, det ikke kunde skade. Endelig er der tilføjet en Bestemmelse om, at Loven træder i Kraft den 1. April 1912. Det kan man ikke have noget imod; det betyder blot, at Tidspunktet for Lovens Ikrafttræden rykkes lidt frem; den vilde ellers først være traadt i Kraft 8 Dage efter, at den var indrykket i vedkommende Nummer af Lovtidende.

Jeg kan saaledes anbefale, at man vedtager Lovforslaget uforandret, saaledes som det er kommet fra Landstinget.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C)
vedtoges enstemmigt med 65 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsidiets.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Arbejdsanvisning.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4399).

Sagen sættes til Forhandling.

Laust Jensen: Det foreliggende Lovforslag om offentlige Foranstaltninger til Arbejdsanvisning maa formodentlig betragtes som en Hensyntagen til og Imødekommen overfor Stemninger, Ønsker og Anmodninger, der fra Tid til anden ere fremkomne fra forskellige Sider i Samfundet og fra forskellige Kredse af Befolkningen. Selve Emnet, som omhandles i Lovforslaget, er ogsaa af overordentlig stor samfundsmæssig Betydning; thi manglende Samvirken mellem Arbejdere og Arbejdsgivere kan foraarsage Arbejdsløshed, og Arbejdsløshed vil i Virkeligheden sige Kraftspild, formindsket Produktion eller utilstrækkelig Forøgelse af de økonomiske Værdier, som nu en Gang betinge ikke alene et Samfunds Bestaaen, men ogsaa dets lykkelige Trivsel og Fremgang. Det har man ogsaa haft Blikket aabent for i Fortiden. Ogsaa i Fortiden har det store Spørgsmaal om at tilvejebringe den heldigste Samvirken mellem Kapital og Arbejde været Genstand for Befolkningens mest udelte Opmærksomhed, og der har fra Tid til anden været udfoldet de mest prisværdige Bestræbelser for at opnaa et saa gunstigt Resultat som muligt paa dette Omraade. Vi have i dette Øjeblik forskellige Former af Arbejdsanvisning eller i alt Fald Institutioner, der i større eller mindre Grad søge deres Eksistensberettigelse deri, at de stræbe at bringe det bedst mulige Samarbejde i Stand mellem Arbejdere og Arbejdsgivere.

Lovforslaget synes i øvrigt nærmest at hvile paa den Betragtning, at paa den ene Side Arbejdsløshed og paa den anden Side Mangel paa nødvendig Arbejdskraft i Produktionens Tjeneste finde Sted paa Grundlag af manglende Kundskab baade hos Arbejder og Arbejdsgiver om, at deres gensidige Savn kan afhjælpes, og for saa vidt kunde man sige, at et Lovforslag som det foreliggende vil være i høj Grad velbegrunder. Men det forholder sig vistnok desværre saaledes, at Arbejdsløsheden og den formindskede Produktion, disse to Ting, som altsaa betinge hinanden, ikke